

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

& c. si p. testator reliquit vxori & c. melius, & clarius.
 loquendo inquit, p. illa p. dicitio, donec in viudali vita,
 & castè & honestè vixerit, nō debet repetita in legato p.
 norū, seu fundi, p. ximè factō, q. qm̄ legatū factū de ali-
 quo annuo, cui est adiecta illa cōditio, debet esse succē-
 ssuū, & habere cām succēssuam, quia est annuum, &
 succēssuū in illo dēt prestare patientiā, & p. stationē
 succēssuū facere: legatū vero p. annorū, seu fundi dēt
 momentaneum, quia vnica solutiōne tollitur, & extinguitur,
 ergo infert, q. si vtrumq; esset annuū, & cau-
 sam succēssuū continere, tunc cōditio illa, si vixerit
 castè, & honestè, adiecta legato censēderet repetita i.
 p. ximo legato habente similem cām succēssuā, vt est
 ex mente Bar. in d. conf. & Alex. in d. l. in repetendis:
 At in casu occurrenti vtrumq; legatū habet causā
 succēssuā, & non momentanē, nec alterū vnica solutiō-
 ne finit, aut extinguit, immō ambo debent singulis
 annis, q. vnū est factū p. alimentis, q. solita erat
 habere vxor in domo, quouique viuere, & habitare
 cū filio, aliud in casu, quo noller habitare, p. singulis
 annis, donec viuere: Igitur illa cōditio, donec castè
 vixerit, debet dici repetita in alio legato annuo alimē-
 torū proximo, & cōiuncto. ¶ Præterea legatū annuū
 de libris cōtingens est fubrogatū in locū legati alimen-
 torum, vt apparet ex verbis testamenti: ergo qua-
 litas, & cōditio adiecta in uno debet dici repetita in
 alio, quia ratione fubrogationis sunt nexa, & eiusdē
 nature, vt dictū fuit. ¶ Multiplicati ad hæc ratione sit
 repetitio qualitatis, & conditionis, vt notabiliter vo-
 cat Bal. in c. 447. quidā testator in 2. vol. vel ratione
 copula, vel cōiunctionis, vt q. sint plura legata copu-
 lata p. dictionē & vel p. dictionē autē, vel p. alias cōiun-
 ctiones cōiunctas, vel cōnexitas, ite q. p. legata regū-
 rant ab eodē verbo, & determinant ab eodē actū verbi
 dēterminatis & regēris tōtā orationē, vel sit repetitio
 p. idēritatē rōnis, q. fubest eadē rōnē repetēdi ante ce-
 dētia in sequentibus: & ē p. uerso similiter tres sūt cāe,
 q. tacitā repetitiōne excludunt, vt ibi p. Bal. Sed in casu
 occurrenti inter ipsā legata inest copula, & sic sūt
 nexa, & p. iunctiua, vt ibi, & post dictā etatē & c. Item i.
 vtroq; militat eadē rōnē repetitiōnis, videlicet fauorē fi-
 lij, qm̄ vtrumq; legatū continet fauorē alimentorū;
 Item q. uxor honestē, & castē, & in viudali vita viuat
 interest veri, & ipsius filij, primo p. curā, quā voluit
 testator uxore habere de filio, ut illum emender, &
 corrigat vt, si dictū fuit: Item quia interest ipsius filij,
 ne eius mater transeat ad secunda vota, & ne inhōne-
 ste, & turpiter viuat, q. facit efficerē filij iniuriā, in-
 fra latius dicet, ergo tante identitate rationis dicen-
 dū est p. ditionē illā, si castē, & honestē, & in viudali vi-
 ra vixerit, debere dici repetitā ēt in primo legato ha-
 bere cām similē succēssuā, & connexo per copulam
 & ita est de mēte Bald. in d. c. ¶ Rursus pro hac parte
 facit, q. nā cōditio illa, si castē, & honestē, & in viua-
 li vita vixerit, fubintelligit tacitē in legato alimento-
 rū factō vxori, ēt si aliud legatū factū non esset, & si cō-
 ditio illa expressā nō fuisset, vt j. latius dicetur, & p. p-
 bati per not. p. Bal. in l. j. in fi. c. de lega. & i. l. C. vbi pu-
 blic. educ. deb. per Pau. de Castr. in l. mulier q. ff. ad treb.
 ergo si expressa fuisset in sequenti legato similiter habere
 cām succēssuam, debet dici tacitē repetita duplici
 ratione, prima ratione repetitiōnis inducta per præ-
 dictā, q. in tali legato vfusfructus, & alimentorū
 factō vxori de p. f. subintelligitur illa cōditio tacitē
 vt. Et p. hæc responderi pōt ijs, q. voluit Bal. in l. fin. in
 fi. c. de indic. viuidi, toll. q. alioquitur, quando vnū lega-
 tum haberet cām succēssuā, & aliud haberet mo-
 mentaneā; Item qm̄ vnū haberet vnam rationem,
 & aliud diuersā, vt ē in illo legato factō vxori de fun-
 do, seu de pānis & aliud legatū annuum esset sibi factū,
 si castē

& c. si p. testator reliquit vxori & c. melius, & clarius.
 loquendo inquit, q. illa dicitio, donec in viuali vita,
 & castè & honestè vixerit, nō d. repetita in legato pā
 norū, seu fundi, p. ximè factō, q. qm̄ legatū factū de ali-
 quo annuo, cui est adiecta illa cōditio, d. esse succē-
 sūū, & habere cām succēssuam, quia est annuum, &
 succēssūū in illo dēt prestare patientiā, & p̄stationē
 succēssūū facere: legatū vero pannonū, seu fundi d.
 momentaneum, quia vnica solutione tollitur, & extinguitur,
 ergo inferit q. si vtrumq; esset annuū, & cau-
 sam succēssūū continere, tunc cōditio illa, si vixerit
 castè, & honestè, adiecta legato censereb. repetita i. p-
 ximo legato habente similem cām succēssūū, vt est
 ex mente Bar. in d. conf. & Alex. in d. l. in repetendis:
 At in casu occurrenti vtrumq; legatū habet causā
 succēssūū, & non momentaneā, nec alterū vnica so-
 lutione finit, aut extinguit, immō ambo debent sin-
 gulis annis, q. unū est factū p. alimentis, q. solita erat
 habere vxor in domo, quouiscq; viueret, & habitaret
 cū filio, aliud in casu, quo nollet habitare, p. singulis
 annis, donec viueret: igitur illa cōditio, donec castè
 vixerit, debet dici repetita in alio legato annuo alimē-
 torū proximo, & cōiuncto. ¶ Præterea legatū annuū
 de libris cōtingens est subrogatū in locū legati alimen-
 torum, vt apparet ex verbis testamenti: ergo qua-
 litas, & cōditio adiecta in uno debet dici repetita in
 alio, quia ratione subrogationis sunt gnexa, & eiusdē
 nature, vt dictū fuit. ¶ Multiplicat ab hac ratione fit
 repetitio qualitatis, & conditionis, vt notabiliter vo-
 cat Bal. in c. l. 447. quidā testator in 2. vol. vel ratione
 copulæ, vel cōiunctionis, vt q. sint plura legata copu-
 lata p. dictionē, vel p. dictionē autē, vel p. alias coniun-
 ctiones cōiunctas, vel cōnexitas, ite q. legata regū-
 rant ab eodē verbo, & determinant ab eodē actū verbi
 d. determinatis & regēris totā orationē, vel fit repetitio
 p. identitē rōnis, q. subest eadē rōnē rēperēdi ante ce-
 dētia in sequentibus: & e. quēro similiter tres sūt cāe,
 q. tacitā repetitionē excludunt, vt ibi p. Bal. Sed in casu
 occurrenti inter ipsa legata inest copulæ, & sic sūt
 gnexa, & p̄iuncta, vt ibi, & post dictā oratē & c. Item i.
 vtrog; militat eadē rōnē repetitionis, videlicet fauorē fi-
 lij, qm̄ vtrumq; legatū continet fauorē alimentorū;
 Item q. uxor honestè, & castè, & in viuali vita viuat
 interest viri, & ipsius filij, primo p. curā, quā voluit
 testator uxore habere de filio, ut illum emender, &
 corrigat vt s. dictū fuit: Item quia interest ipsius filij,
 ne eius mater transiret ad secunda vota, & ne inhone-
 stē, & turpiter viuat, q. fac. efficere filij iniuriā, vt in-
 fra latius dicet, ergo stante identitate rationis dicen-
 dū est d. p̄tionē illā, si castè, & honestè, & in viuali vi-
 ta vixerit, debere dici repetitā ēt in primo legato ha-
 bētē cām similē succēssūū, & connexo per copulam
 & ita est de mēte Bald. in d. c. ¶ Rursus pro hac parte
 facit, q. nā cōditio illa, si castè, & honestè, & in viua-
 li vita vixerit, subintelligit tacitē in legato alimen-
 tū factū vxori, ēt si aliud legatū factū non esset, & si cō-
 ditio illa expressa nō fuisset, vt j. latius dicetur, & p̄-
 bat per not. p. Bal. in l. j. in fi. C. de lega. & i. l. C. vbi pu-
 pil. educ. deb. per Pau. de Cast. in l. mulier q. ff. ad treb.
 ergo si expressa fuisset in sequenti legato similiter habē-
 te cām succēssūū, debet dici tacitē repetita duplici
 ratione, prima ratione repetitionis inducta per præ-
 dictā itē q. in tali legato vñusfructus, & alimentorū
 factū vxori de p. se subintelligitur illa cōditio tacitē
 vt s. Et p. hac rēponderi pōt ijs, q. voluit Bal. in l. fin. in
 fi. C. de indic. vidui, toll. q. alioquitur, quando unū lega-
 tum haberet cām succēssūū, & aliud haberet mo-
 mentaneā; Item q. vñum haberet vñam rationem,
 & aliud diuersā, vt ē in illo legato factū vxori de fun-
 do, seu de pānis & aliud legatū annuum esset sibi factū,
 si castè

K tate

- tate dicitur inferri iniuria, vt per Bar. in d. l. pen. C. de adulter. vt in terminis voluit Salic. in d. l. hereditas in vlt. col. ¶ Rursus dicit Bal. in l. 3. ff. de testa. q. quando hares, vel legatarius est indignus propter verum delictum suum, qd solum respicit iniuriam publicam, tunc legatum, & hereditas applicatur fisco. l. papinianus. §. memi nisse. ff. de inoff. test. secus si non pp suum delictum, sed propter malos mores suos, vt in casu. l. j. C. de secun. nup. q. tunc non applicatur fisco, sed hfdi, & ita et not. Ang. in d. §. meminisse. sed qm mulier i honeste, & luxuriose viuit post mortem viri, equiparatur mulieri nubenti infra tempora luctus quoad poenam, quoniam debet puniri propter malos mores suos eadem poena, qua secundo nubentes. tempora luctus, vt s. ergo legatum, in cuius amissione punitur, debet applicari filiis, & hfdibus
- 28 mariti, & non fisco, sicut in d. l. j. applicatur: ¶ Salic. et in d. l. hfditas dicebat legata relicta vxori, quibus ipsa priuabatur propter transitum ad secunda vota infra tempora luctus, haredibus mariti deberi, ppter iniuriam illatam ipsi marito defuncto, cu quo heredes ipsius censebatur esse vna, & eadem persona, vt in auth. de iur. iuran. a morien. praest. Quod si hoc dicimus de hfdibus, quanto magis de filio harededicebatur, qui longe maiori iniuria dicitur affligi, quia est filius, cui ex inhonestia, & luxuriosa vita fit iniuria, tum quia hares, cui etiam hoc respectu irrogatur iniuria, vt supra. Nil mirum igitur, si filius in casu nostro praefertendus est fisco.
- 29 ¶ Hanc sententiam adiuuat illud quoque, quod voluit dominus meus Sozi. in l. 2. in l. 4. col. in vers. circa textum coniecturam & c. ff. de vul. & pup. q. mater ex tacita pupillari excluditur ex praesumpta mente testatoris, & ad interpretandam mentem, Bar. & alij communiter dicunt praesumi illam, quando mater pupilli & sic vxor testatoris post illius mortem vixit luxuriose, & inhoneste: facit id, quod voluit Ang. in d. l. 2. & in l. p. cibus in l. 6. tit. 2. de iur. iur. C. de impub. & Arer. in consil. 1. §. 5. in l. 6. col. si ergo ex mente testatoris excluditur, ergo non ex legis dispositione iux. not. per Bar. in l. j. ff. de his, quib. vt indign. & ideo non debet applicari fisco, sed debet remanere haredi, ¶ quia fisco applicatur ea, q. ex legis dispositione ab indigno auferuntur l. j. & per totum de iur. fisco. ¶ Corroborantur praemissa ex ijs, quae in d. l. 2. in prin. circa si, praesupponunt Arer. & Sozi. & doct. communiter in d. l. foror. & in d. l. fideicommissum, per Bar. in l. si singulos. ff. de annuis lega. Bal. in l. 1. si in 2. col. C. de indict. vidui. toll. ¶ q. propter stuprum vxoris ipsa perdit legatum, quod iam sibi fuerat acquisitum, & fisco applicatur, secus si tempore stupri, & commissi delicti nondum legatum fuisset realiter, & cum effectu acquisitum, quia illud non applicatur fisco, sed remanet haredi: ¶ Sed quando vxori factum fuit annuum legatum, prout est legatum alimentorum, maxime quando factum fuit, donec caste vixerit & c. illud dicitur purum pro primo anno, & pro futuris, quibus non vixit caste, dicitur conditionale, taliter, quod non dicitur vxori acquiri pro futuris temporibus ex defectu conditionis, vt per Bart. in l. damnas in prin. ff. de v. s. leg. Bal. in l. si. C. de indict. vidui. toll. & in l. j. C. de fideicommissis. Ang. in consil. 109. Bar. & alij in l. 2. ff. de vulg. & pupill. ergo in casu nostro legatum v. s. fructus, quod esse dicitur legatum alimentorum, vt supra, & consequenter annuum, Item legatum annuum librarum octingentarum, quod nunquam fuit debitum vxori, quia conditio eius nondum euenit, debet dici acquisitum filio, & haredi, non autem fisco, arg. l. vnica. §. si autem sub conditione. C. de caduc. tollen. & haec fuit consideratio sumpta ex ijs, quae voluit et lo. de Imol. in l. in substitutione in 2. col. ff. de vulg. & pupill. vbi inquit, ¶ q. quando vxori fuit relicta quantitas aliqua, donec vidua erit, & caste, & honeste vixerit, relicta videtur esse annuum, l. legatum de

annu. leg. l. qui concubinam. §. vxori. ff. de leg. 3. l. de codi. & demon. & ideo si ipsa transiit ad secundam, aut inhoneste vixerit, p. sequenti tempore non haberet, sed remaneret haredi, vt supra. ¶ In istantibus praemissis, apparet resoluta ea qua supra peritrium fuerunt adducta ex mote doct. in l. i. post glo. & in d. l. fideicommissum cum similibus, quod derent in legatis factis vxori, quae expolcerentur praestatione, & quae non haberent causam facientem, quia cum illa essent praestatae acquisite ante, quae luxuriose vixisset, forte attentari posset, unde applicanda fisco, & pro qua differentia facit, l. luit Alex. in apoll. ad Bar. in l. in repetendum ibi. ff. de leg. 3. sed ex alijs rationibus etiam dicendum est idem in legatis non habentibus causam facientem nec contentibus annuas, seu diurnas praestaciones cum ex stupro, & vita inhonesta mulieris, l. i. edes afficiatur iniuria, & offendi dicantur, non fisco debet acquiri, vt per Bart. in d. l. vlti. col. C. de his, quib. vt indign. Preterea allegata procederet, quando ex legis dispositione mulier priuaretur, secus si ex praesumpta mentem, vt voluerit insignis preceptor meus Soci. d. 1. fer. in l. 2. in prin. circa si. ff. de vulg. & pupill. cetera etiam posset responderi ex ijs, quae supra in uorem filij vt libet pot. colligere. ¶ Vnde ad istum dubium, Vtrum stuprum dicatur probabile, quenter Berra dicitur inhonesta vixisse, & illegitimum partum peperisse ex eo, quia ipsa intra contrahendum puaginta dies a die contracti secundum matrimonium perierit, & omisso multiloquio, sed adhaerendo opinioni doctissimi Hippocratis, quae a nostris interdicta fuit approbata, vt in l. semprimo melle. ff. de iur. iur. & in l. incestato in si. ff. de iur. & legit. ¶ de ista sam stuprum commississe, & partu illegitimum edidisse, quia nisi partus natus fuerit intra centesimum, & octagesimum diem a minus, dicitur illegitimus, quia intra centesimum, septuagesimum diem, & octagesimum secundum diem contracti matrimonij non potest dici natus ex legitimo monio, & consequenter dicitur spurius, & illegitimus, & dicitur g. Hist. mo, quod si a die contracti matrimonij partus natus esset intra sex menses, & duo dies, vel ultra, non dici posset praestare, & integre natus ex legitimo monio, quoniam satis est terigisse duos dies, vel ultra, primo mense, alioquin diceretur partus imperitus, & viuere non posset, si vero esset integre & praestaret, et viueret p. aliquos menses, diceretur partus legitimus, non natus ex illo matrimonio, vt colligitur ex glo. in d. l. septimo, & ex glo. in §. si in v. p. d. in authen. de re. l. i. & ea quae par. ¶ Similiter, quae peperit filium post mortem mariti post menses, & duos dies a plus, non dicitur natus ex legitimo monio, sed natus esse de iure illegitimo, & spurius, vt est glo. in d. verb. imperfecto, & cum glo. in d. l. intestato in fin. & in d. l. legatum est text. clarus in d. §. si in authen. de re. l. i. quae par. & hoc sequuntur doct. communiter, et alij in l. galus in princip. ff. de liber. & post Sozi. Alex. Arer. & communiter ceteri, quod Bald. in authen. i. s. d. C. de secund. nup. ¶ Quod praedictis inferitur quod filia, quae nata fuit ex legitimo vxore Titij post tres annos a die mortis Titij, & intra centesimum septuagesimum diem a die contracti matrimonij cum secundo viro potest dici filius natus ex Titio primo marito etiam legitimus ex matrimonio secundo contracto, & sequenter euidenter, & vt ait legatus §. si in, indubitanter constat probatum fuisse, q.

ceatur de læsione enormi ipsius minoris, seu ecclesiæ, q̃ in hoc equiparatur, aduersus talem cōtractū ad illū inualidandum competet restitutio in integ. vt est text. cū gl. & ibi Abb. in c. ad audiētiā de reb. ecclē. nō alien. tex. clarus, & ibi gl. Abb. & alij in c. j. extra de in integ. restit. gl. in summa in fi. verb. 1. 2. q. 2. & probatur arg. tex. in d. l. nam & postea §. minor, & optimē in d. l. si minoribus laj. & la 2. vbi si minor fuerit læsus in cōtractu, ratione ignorantie, seu permissiois restituitur in integrum, ergo alio respectu ibi præsupponit cōtractū fuisse validū, videlicet q̃a in eo fuerit seruata forma, & solēntia, hoc est auctoritas tutoris, & de cretū superioris interuenerit, alioquin cōtractus eē nullus ipso iure, & non daretur restitutio quo actum validū præsupponit in se, vt in l. in causē §. pomponius ff. de minor. sed tantum diceretur de nullitate, vt habetur in d. c. ad audiētiā, & in d. c. j. de in integ. reg. cum siml. §. alleg. ¶ Præterea ¶ ex quo pupillus, vel eius tutores nondum soluerunt, competit ei cōdictio indebiti, vt liberetur ab obligatione, & pmissio ne facta matri suæ, ex quo ignoranter facta fuit, nam pupillus infans absq̃ dubio ignorauit, arg. l. quamuis §. infans fi. de acquir. posses. §. pupillus in fin. de inutil. l. si pul. Ignorauerūt etiā tutores ipsius, ac senatores, qui decreuerunt interposuerunt, stuprum fuisse cōmissum ad dictā Bertā, & cōsequēter legata illi facta nō deberi, ergo ad condicendam liberationem ab illa obligatio ne, & pmissione ignoranter facta eidem pupilo cōpetere dicitur vel cōdictio indebiti ante solutionem l. si is qui, l. is qui, & l. fideicommissum ff. de condic. indeb. & optimus est tex. in l. 2. C. eo iur. vel saltē cōdictio sine causa, vt in l. si non transactiois C. de iuris et fac. igno. l. i. qui sine ff. de condic. fin. causi. crediderunt enim tutores legata deberi efficacia ipsi Bertā matri, cū tū fecus esset, vt suprà, ergo potest competere cōdictio sine causa vt in d. l. j. quinimmo dici potest, quod ipsi vxori, hoc est Bertæ volenti agere ex transactioe, & pmissione in ea facta, possit opponi exceptio doli, quoniam ipsa sciens stuprū a se cōmissum, & consequēter se priuatam, & effectum indignam legatis sibi in testamento factis fraudulēter, & dolose induxit tutores pupilli ad contrahendā transactioē prædictā, & ideo contra ipsam obtare dicitur doli exceptio, vt in l. 2. §. si quis sine causa cum ibi no. & in §. & generaliter fi. de dol. exceptio. Nō enim est dubium, q̃ Bertā ipsa dolo fecit, sciens se stuprū commisisse, & grauidam fore, inducendo tutores ad promittendum, & transigendum secum ante, quam eius turpitudō detegeretur, & sicā domo viri, & legato sibi facto excluderetur; hæc enim sum præspiciā indicia doli sui ar. l. dolom C. de dolo. l. 2. §. j. ff. de except. dol. cum siml. Et ex prædictis apparent fabulata iura, & motiua primo loco relata, quoniam vbicunq̃ de enormi læsione minoris constat, ipsi non est deneganda restitutio in integrum vltra alia etiā remedia, quæ ipsi in casu occurrenti competere possent, vt dictū fuit, & euidenter ostare dicitur de enormi, immo de enormissima læsione, cum fuerint in cōtractu transactio nis promissa ob duplicem causam, videlicet propter alimētā futura, & ob dotē legatā, de cuius numeratio ne non apparet, viginti millia liberarum, vel circa, p̃ ut in instrumento transactiois, & tamen illo tempore, quo fuit transactū, stuprū superius, & eius vitā luxuriosā q̃bi nihil fuit debitum, cū iā esset effecta indigna, vt suprà plenē demonstratū fuit. ¶ Quoad vltimum dubium, an exceptiones, quæ dant, & competunt contra mulierem agentem ex transactioe, & promissionibus in ea factis, possint opponi contra maritum agētem, cui dos fuit promissa de pecuniis in transactioe cōgentis: De hoc ambigere vanū vī, ¶ cum habeamus

K 2 iura

iura clarissima, quæ ad fauorē mariti facere vident, vt
habetur in l.cū in fundo in ff.de iur.dor. & in l.i. do
natur⁹ §. ff. de cōdic. causa dat. & in l.purē §. penul. in
l.apud celsū §. fed & si mulier ff. de except. dol. vbi si
mulier p̄rahens matrimoniu fecit suū patrēlū de
bitorē noīe dotis marito promittere, & maritus velit
agere contra assertū debitore, qui noīe mulieris multa
promisit, & debitor excipiat fe non teneri mulieri,
neq; esse verū illius debitore, non audit cōtra mari-
tū, fed solū contra vxorē, quoniā cū maritus id habe-
re debeat ex causa dotis, & sic ex titulo oneroso, excep-
tione nō est submouendus, si qdem ducturus vxorē
nō esset, vel illā expulsiurus, iuxta tex. in l.i. C. ad velle-
iā. nisi dōtē accepisset, vt in d.l. purē §. pen. de dol. ex-
ceptio, & in d. §. i. mulier, nā ex quo marito fuit p de
legationē pmisū, ipse agēdo suū negotiū gerit, nec
decipiēdus est, qd fieret, si cogeret indotatā vxorē ha-
bere d.l. si donaturus §. j. & ad idē est tex. in l.i. nō debi-
torē ff. de nouatio. ¶ Sed p̄dictis iuribus nō obstant
agitur, in casu, de quo agitur, mihi vī verus, q maritus
ijsdē exceptionibus possit excludi, qbus ipsa mulier,
† quoniā ea, quæ habent in dictis iuribus, procedūt, qd
de maritus nihil dolo fecisset, & sic bona fide verat⁹
fuisset, secus si dolo malo aliquid fecerit, & cū vxore do-
lū commiserit, quā tunc ēr contra maritū exceptiones,
quæ darent contra mulierē, possēt exerceri, vt ē tex.
clarus qd ip̄sū in hoc declarat, in d.l. si donaturus §. i.
ibi, & nihil dolo facit &c. fed i casu, de quo agit, mari-
tus particeps fuit doli circa id, ppter qd mulier exclu-
dit⁹, & excludi pōt a petitione, si ageret, quā stuprā, ob
qd facta fuit indigna, cōmissum fuit cū illo, ergo &c.
¶ Secundo p̄dicta iura loquunt, quando p̄tensius, vel
nō verus debitor mulieris pro ipsa muliere ex causa
dotis promississet futuro marito, nā in casu isto, pec-
cedit decisio, & ratio decisionis illorū iurū, secus ergo,
si nō marito, sed tanquā debitor vxoris pmisisset ip̄i
vxori simpliciter soluere id, qd fe debere credebatur, p
ut i casu nostro cōtingit, quā tūc si maritus, cui mulier
postea dotē pmisisset, contra debitore mulieris age-
re vellet, excluderet illam et exceptione, quā potuisset
excludi vxor, cui solū fuit a debitore pmisū, nec
in casu isto loquunt iura s. allegata, immo arguendo
ex illis iuribus, quæ loquunt, qn assertus debitor pro-
misisset, futuro marito, inferit secus esse, si pmisisset
ip̄i vxori simpliciter, qd credebatur fe debere. ¶ Præte-
rea animaduertēdū est, q aut in casu occurrēt p̄tensius
debitor tanquā ab vxore delegatus pmisist futuro vi-
ro illud, i quo fe esse debitore vxoris credebatur, & tūc
quīs regulariter eadē exceptione, quā potuit mulier
excludi, maritus nō excludatur, vt in d.l. purē §. pen. &
in l.apud §. i. mulier ff. de excep. dol. tū in casu isto fe
cus est, tum rōne doli mariti, vt dictū fuit, tū quā mihi
non p̄supponitur, nec cōstat delegationem fuisse fa-
ctā, cōsentiente pupillo debitore, seu eius tutoribus
auctoribus, ergo illa non potuit operari obligatiōē
pupilli debitoris fuisse trasfām i maritū l. j. C. de no-
uatio. cū ibi not. Aut verō mulier, cui fuit pmisum a
pupillo, vel eius tutoribus nō delegauit, seu iura, q ip̄sa
habebat, seu habere credebatur aduerfus pupillū, ces-
sit futuro marito, & illū procuratorē in fe suā pro do-
te cōstituit, qd facere potuit, et non cōsentiente, im-
mo inuito, & ignorāte debitore pupillo, vt in d.l. j. C.
de nouatio. & habet per gl. & doc. in l. delegare la. ff.
eo. rit. & tūc exceptiones, quibus poterat excludi mu-
lier, opponi possunt cōtra maritum, & illū pariter ex-
cludunt, quoniā exceptiones, quæ dātur cōtra cedentē,
cōpetunt cōtra cessionariū, q vitur iure cedētis. ar.
l. exceptiones ff. de exceptio. Sali. id l. si donatur §. j.
qui sic declarat illū tex. per not. per Bar. post Dyn. in l.
doli ff. de nouatio. & per Cyn. in reguli. quis i ius de

Confiliorum

reg. iur. in 6. & ratio diuersitatis est, quæ cõsuetudo
vrit iure suo, sed iure cedens, sed creator, cuius
vrit delegatio, vrit iure suo, quæ agit ex p̃p̃ia
ne. Quare si in casu nostro Berta, cui fuerat
trãfuctio, postea cõsisset iura sua marito cõ
sua pupillã, res est clara, q̃ ipse maritus videret
pupillã agere ex iure sibi cõsẽ excludi p̃p̃ia
p̃p̃ionibꝫ, q̃bus potuisset excludi mater, si
terius super p̃p̃amissis dubijs pro nunc infirmis
esse cõsẽo, cũ ex dictis factis sint enucleatæ
p̃p̃ositæ. Cetera supplebit emendatã claritas

S U M M A R I V M.

- 1 Relictū petie terra & in gaudimenta importat plenā
2 Legatum uero refringitur per uerba illi adiecta per omnia
3 Vxor relictā domina, & patrona, seu domina, & domina
4 domina, & maſſaria, vel p ſimilia uerba, filij, ſeu
5 alyſ deſcendentibꝝ hꝛabꝛis inſtitutis, qꝫ ex hoc relictū
6 Fructꝫ bonorum hereditatis à die mortis, & ad ſuſtē
7 mixtionē; debentur heredi.
8 Adminiſtrans quomodolibꝫ bona alterꝫ ſue cꝛoniſtationis
9 que iſ ſit, rationem adminiſtrationis, & reſciſſionis

EPITOME.

VXOR, cui à marito testatore per hæc terra et
dimentū fuit relicta, & quæ ab eodē domina, & pa
na omnium bonorum luorum relicta fuit, p
hūbīs vniuersaliter in omnis bonis filiabus suis
bet habere per hæc terrā quoad plenā p
ad cætera duntaxat alimēta, illāq; præmittētiā
norē ī domo mariti, q; q; & quæ ipso vivente
Administrans quomodolibet bona alienare
nistratiōnis rationem, & reliqua solueret

CONSILIVM XXXIII.

E duobus principaliter dubitatur
posito, in quo testator in fine
do. Tarsia vxori sue in gaudium
bis testamēti vtr, quandā petiti
ratiūā, & aliā quandā petiā tere vineāā, in
do. Tarsia dominā, & patronā oīum bonorū
postea vniuersaliter sibi hīdes infuit in
quatuor ipsius testatoris filias æquis porciōe
pro quarta parte, cum substitutione, de qua
mento: Primo, qui debuerit do. Tarsia con
reliēto sibi factō per illa verba dominā, &
omnium bonorum. Secundo, an Barcon
Antiliæ vnus ex filiabus d. testatoris, qui solus
nauit, & administrat omnia bona hereditaria
testatoris, saltē a die mortis testatoris teneat
nem administrationis reddere, & cui, q̄
num studens veritati, & non necessaria
co, t̄ do. Tarsia debere consequi, & habere
perias terræ quoad plenam proprietatem, quā
tor, relinquēdo eas in gaudium tē, vt ad
verba in gaudimēti per modū causę, q̄ non
git legatū, vt colligit ex n. o. p. s. h. i. ff. de leg. 2. c.
Bar. & alij in l. Titia cū testō s. f. Bal. in Paul.
& alij in l. i. liberts in prin. ff. de alim. & ali.
cū simil. allegatis in d. l. Titia: Et q̄ illa alia
minā, & patronā testator censetur voluisse, q̄
lum habere illū vsūfructū, & illam pen
tiam, & honorē, quē, & quā habere tēpore
mariti: & ita interpretata fuit cum ceteris
quæ vbiq; seruauit, quādo vxor per hanc, vel simi
ba fuisse relicta dominā, & dominatā, sicut
& maffaria, & filij essent hīdes infuiti, vt vol
& alij in d. l. Titia cum testō s. f. Bal. in auth.